

[Tove Frederiksen]

kvensberegning af de forslag, der fremlægges til endelig vedtagelse.

De generelle betragtninger i forslaget er jeg enig i. Den vordende moder skal skånes for belastende fysisk og stressende arbejde, der kan skade hende og det kommende barn. Vi er enige i, at det lille barn skal have tæt kontakt med begge forældre efter fødslen så meget som overhovedet muligt, og i, at den nye moder skal have tid til at restituere sig efter fødslen. Forhåbentlig er vi også enige om, at andre samfundsgrupper skal leve under gode og trygge kår.

Forslaget vil medvirke til at skabe kønsdiskrimination, som vi netop i øjeblikket prøver på at arbejde os væk fra. Hvis forslaget skulle gennemføres i sin fulde konsekvens, ville det betyde, at kvinder i den fødegytne alder ville få meget svært ved overhovedet at komme ind på arbejdsmarkedet.

Socialministerens gennemgang af forslaget påviser tydeligt forringelser i forhold til det bestående. I dag udbetales f. eks. dagpenge i 14 uger i forbindelse med fødsel, hvor forslaget kun anbefaler 8 uger. Om sundhedsplejerskeordningen her i landet er der at sige, at den stort set fungerer godt og er betydelig mere effektiv, end forslaget ønsker. Det er selvfølgelig ikke kun børn under 1 år, der skal sikres den betryggende foranstaltning, en sundhedsplejerskeordning er, og man satser da også på at kombinere småbørns- og skolesundhedspleje til en effektiv pleje af alle børn.

Også hjælp i hjemmet er sikret i forbindelse med bistandsloven, sådan at dette ikke behøver at være et problem overhovedet.

Det kan være ønsketænkning, når man tager udgangspunkt i, at alle oppebærer samme lønninger, og uden videre foreslår, at faderen får 14 dages omsorgslov, hvis han ønsker det, og får fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det er i denne forbindelse ikke et spørgsmål om, hvorvidt man klare det, men hjemmehjælperlønninger ligger ikke i den høje ende af skalaen, hvad man meget let kan forestille sig at nogle fædres lønninger gør.

Dermed er man tilbage til det ikke uvæsentlige, som socialministeren også har nævnt: hvordan skaffer man disse penge plus dækning for en hel del andre ekstra udgifter, som dette forslag indebærer?

Socialdemokratiet ønsker de bedst tænkelige forhold for børn, for store og små og for forældre, både nye og ældre forældre, men vi er samtidig forpligtet til at være realistiske og se på det muliges kunst.

Derfor afviser vi forslaget her og venter på at se tingene i sammenhæng med resultatet af det udvalgsarbejde, som jeg har nævnt allerede er i gang.

Wissing (FP):

Til det forslag til folketingsbeslutning, som her er fremsat af fru Tove Jørgensen m. fl., vil jeg på fremskridtspartiets vegne fremsætte nogle få kommentarer.

Rent principielt kan jeg give forslagsstillerne ret i, at det må være rigtigt at sikre gravide kvinder, der er beskæftiget på arbejdsmarkedet, en rimelig pause fra arbejdet i forbindelse med fødslen. En sådan pause er allerede sikret i den nuværende lovgivning, hvor der gives ret til en barselhvileperiode på 14 uger. Men som bekendt findes der stadig væk kvinder, som må nøjes med en betydelig ringere bistand i tilfælde af graviditet. Det gælder de kvinder, der er selvstændige eller medhjælpende hustruer; de har ifølge dagpengeloven kun ret til barselhjælp i 4 uger. Så længe der består så store forskelle i samfundets behandling af gravide kvinder, må det være et spørgsmål, om det er rimeligt at foreslå dels en udvidelse, så ordningen også kommer til at gælde kvinder uden for erhvervslivet, dels en forlængelse af barselhvileperioden for dem, der i forvejen er mest begunstiget på dette område. I fremskridtspartiet mener vi ikke, at det kan være rigtigt.

Med hensyn til den del af forslaget, der går på sikring af barnet, bl. a. ved at en af forældrene skal påtage sig pasningen i det første halve år efter barnets hjemkomst, uanset om det drejer sig om en fødsel eller en adoption, så kan jeg kun være helt enig i, at det sikkert ville være et stort gode for langt de fleste børn. Men at det skulle være en sag, der angår det offentlige på den måde, at det er de offentlige kasser, der skal yde fuld erstatning for indtægtstab, det er jeg helt uenig med forslagsstillerne i. Det at sætte børn i verden må efter min mening stadig være et personligt anliggende, der ikke fordrer nogen offentlig indblanding, men i høj grad lægger et personligt ansvar over på forældre-